

BOROS ILONA
(1910—1957)

Az év szeptemberének utolsó napján végsőt dobant hősie szíve, mely panasz nélkül tűrte a hosszas szenvedést, a sebek okozta emberfölötti fájdalmakat. Mint munkatársai, tehetetlenül néztük kórházi ágyán utolsó napjainak lázas vergődését, a fájdalmak hét törének ezernyi kínját...

Nem láthatjuk többé magunk között. Milyen irónikus is emberi természetünk: legdrágább, féltve őrzött kincsünket olykor kell, hogy földbe ássuk. Nem járhat már közöttünk. Cipőinek kopogását még sokáig fogjuk sejteni a múzeum folyósóin, csak kedves arcát nem láthatjuk ezentúl soha többé...

Egyszerű, tisztviselő családból származott. Versecről került városunkba, itt folytatta iskoláit, majd a fővárosban a képzőművészeti főiskolán végezte tanulmányait, ahol mint Glatz-tanítvány tűnt ki művészi ecsetkezelésével. Ugyanitt nyert oklevelet a rajztanításához. 1941-ben lépett közszolgálatba, a szegedi egyetem régészeti intézeténél, mint rajzoló és laboratóriumi vezető. 1944-től kezdve hat éven át az anthropologiai intézetben működött, mint grafikus, közben a helyi iparostanuló iskolában a díszítő szakrajz- és szakismeret, általános- és mértani rajz előadója volt, változó óraszámmal. 1950-ben került a szegedi múzeumhoz, előbb mint restaurátor, később tudományos segédmunkaerő, segédmuzeológus minőségben.

A múzeumi munka, a múzeumi élet volt mindene. Alig volt kiállítás, rendezvény, amelyben tevékenyen részt nem vett volna. Megszámlálhatatlan rajzainak száma, melyeket tudományos (régészeti, képzőművészeti, rekonstrukciós térkép, anatómiai, biológiai stb.) munkák részére készített. Elismerést váltott ki mesteri portrait-jaival, művészi festmény restaurálásaival. Oktatói munkájáért a Pedagógus Szakszervezet részéről részesült dícséretben, múzeumi

munkájáért több ízben kapott jutalmazó elismerést, 1956-ban pedig „kiváló dolgozó” címmel tüntették ki.

Utolsó hónapjáig munkálkodott, amíg csak lobogott életmécse. Sorsunk ritkán hoz nekünk olyan melegen érző szívet, mint amilyen az övé volt. Még halálos betegen is eljött hozzánk — mikor már sarkon állt a végzete —, hogy érettünk, munkatársaiért dolgozzon.

Lehetetlen belenyugodnunk veszteségébe. Fájdalmas volt részünkről is a búcsúzás, a nagyszerű embertől s a pótolhatatlan munkatársunktól.

Mindvégig megőrizzük szívünkben emlékét, mely örökké él, s ahogy örökké élni fog: a jók emlékezete.

Cs. Gy.

TARTALOMJEGYZÉK
СОДЕРЖАНИЕ SOMMAIRE INHALT

<i>Szerkesztő: Bevezető</i>	3
<i>Rédacteur: Avant-propos</i>	4
<i>Der Herausgeber: Zum Geleit</i>	4
<i>Madácsy László: Móra Ferenc ismeretlen levelei Madarassy Lászlóhoz ...</i>	5
<i>Les lettres inconnues de Ferenc Móra adressées a László Madarassy</i>	18
<i>Trogmayer Ottó: Ásatás Tápé-Lebőn</i>	19
<i>Ausgrabung auf Tápé-Lebő</i>	58
<i>Bökönyi Sándor: A lebői 1956-os ásatás gerinces faunája</i>	61
<i>Die Wirbeltierfauna des Ausgrabungen von Lebő im Jahre 1956</i> ...	78
<i>Gzadapuzstai Gyula: Néhány tiszamenti bronzkori lelet</i>	79
<i>Einige frühbronzezeitliche Funde aus dem Theissgebiet</i>	90
<i>Párducz, Mihály: Der Spätsarmatische Friedhof von Törökkanizsa (Novi Kneževac)</i>	93
<i>A törökkanizsa (Novi Kneževac) későszarmata temető</i>	106
<i>Csallány Dezső: Az Átokháza-bilisicsi avarkori sírleletek</i>	109
<i>Grabfunde aus der Avarzeit von Átokháza-Bilisics</i>	130
<i>Banner János: Mit adott Hódmezővásárhely a magyar régészetnek?</i>	133
<i>Was brachte Hódmezővásárhely der ungarischen Archäologie?</i>	148
<i>Waldmann József: Tápai lagzi</i>	151
<i>La noce de Tápé</i>	164
<i>Bálint Sándor: Rókus</i>	165
<i>Rókus</i>	169
<i>† Jáki Gyula: Szeged a tüdőbajosok egykori téli gyógyhelye</i>	171
<i>Szeged, autrefois la station climatique d'hiver des malades du poiumon</i>	178
<i>Szelesi Zoltán: Adatok Szeged XIX. századi képzőművészetéhez</i>	179
<i>Daten zur Geschichte der bildenden Künste in Szeged im XIX. Jahrhundert</i>	214
<i>Csongor Győző: Természetvédelmi feladataink Szeged környékén</i>	
<i>I. Zsombói erdő</i>	216
<i>Nos devoirs pour prendre la défensé de la nature des environs de Szeged. La foret de Zsombó</i>	236
<i>Gallé László: A szegedi Fehértó zuzmóflórája</i>	237
<i>Flora Lichenica lacus »Fehértó« Szegediensis</i>	248
<i>In memorian:</i>	
<i>Banner János: Cs. Sebestyén Károly, 1876—1956</i>	251
<i>Cs[ongor] Gy[őző]: Boros Ilona, 1910—1957</i>	257

30